

بررسی مقررات پوشش رسانه ای دادرسی ها در ایالات متحده امریکا

علیرضا اقمشه^۱

امیر سلمان پور^۲

چکیده:

پوشش خبری پرونده های قضایی می تواند موضوع بحث مهمی برای کارشناسان حقوقی و رسانه ای باشد؛ چرا که برخورداری از دادرسی منصفانه و عادلانه از حقوق اولیه هر فرد محسوب می شود و برگزاری علنی دادگاه ها برای پاسداشت همین حق است. اما از آنجا که همه اعضای جامعه نمی توانند همزمان در جلسات رسیدگی حضور داشته باشند، خبرنگاران به منزله چشم و گوش مردم در محاکم عمل می کنند؛ چرا که وقتی جریان یک دادرسی از تلویزیون یا ماهواره پخش می شود مخاطب می تواند از تک تک لحظات و واکنش های طرفین محاکمه در دادرسی اطلاع کسب کند و خود مخاطب به طور مستقیم از آن دادرسی تحلیل خود را کسب کند.

حال، مقرراتی که قانون گذاران برای پوشش رسانه ای دادرسی ها وضع می کنند بسیار حائز اهمیت می باشد. اینکه مقررات پوشش رسانه ای دادرسی ها برای کدام رسانه ها باشد و اینکه به چه شکلی باید تصویب و اجرا شود نیازمند یک مطالعه گسترده در این زمینه و همین طور نیازمند مطالعه تطبیقی در کشورهای دیگر می باشد. در این مقاله برآنیم تا به مقررات پوشش رسانه ای چند ایالت از ایالات متحده امریکا پرداخته و ساختاری را برای این مقررات نویسی یافت کنیم.

واژگان کلیدی: پوشش رسانه ای، رسانه، دادرسی ها، دسترسی رسانه ها، دستگاه قضا.

^۱ کارشناس ارشد حقوق ارتباطات دانشگاه علامه طباطبایی (دادیار دادرسی عمومی و انقلاب شهرستان اندیمشک)
alirezaaghmasheh@gmail.com

^۲ کارشناس ارشد حقوق ارتباطات دانشگاه علامه طباطبایی (پژوهشگر حقوق رسانه)
amir313mahdi@gmail.com

مقدمه:

در امریکا، دادگاه‌ها همواره بر روی عموم مردم باز بوده‌اند و هر کس که می‌خواست، در صورت وجود صندلی خالی، می‌توانسته محاکمه را تماشا کند. با این وجود، هنگامی که دادگاه‌ها حق اصحاب رسانه را برای حضور در جلسات دادرسی به رسمیت می‌شناسند، این حق به ندرت یک حق مطلق و بی‌قید و شرط است. بنابراین قانون‌گذاران حق دسترسی به جلسات دادرسی را برای رسانه‌ها و پوشش رسانه‌ای دادرسی‌ها را موکول به احراز شرایطی برای رسانه‌ها و اعمال مقرراتی می‌کنند که می‌بایست به اجرا در آید.

به علاوه دیوان عالی ایالات متحده در سال ۱۹۸۱ دستورالعملی را منتشر کرد که ایالات را موظف می‌نمود قوانینی را برای حضور دوربین‌ها و دستگاه‌های ثبتی در دادگاه تصویب کنند. از آن پس، تمامی ۵۰ ایالت، این کار را انجام دادند، اما قوانین آنها بسیار متنوع بود. در برخی از ایالات، حضور تمامی دستگاه‌های صوتی و تصویری در دادگاه‌های عمومی مجاز بود و در برخی ایالات دیگر این مجوز فقط برای دادگاه‌های استیناف صادر شده بود. لازم به ذکر است که پوشش تصویری دادگاه‌های فدرال از محدودیت‌های بیشتری برخوردارند.

همین‌طور این کشور، حضور دوربین در جلسات رسیدگی خود را ممنوع نموده، اگر چه اسناد صوتی مربوط به مناظرات شفاهی هر هفته را در پایان همان هفته منتشر می‌نماید و امکان دسترسی همزمان به چندین فرایند دادرسی را تا انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۰۰ فراهم نموده بود. کنفرانس قضایی ایالات متحده، که سیاست‌ها و قوانین دادگاه‌های فدرال را تهیه می‌کند، اجازه حضور دوربین در جلسات استیناف را می‌دهد. فقط دو دادگاه پژوهشی فدرال، دادگاه استیناف ایالات متحده در شهر نیویورک و دادگاه استیناف ایالات متحده در سان‌فرانسیسکو، به ثبت تصویری مذاکرات شفاهی رای مثبت داده‌اند. امکان استفاده از دوربین در دادگاه‌های فدرال معمولاً مجاز نیست؛ اما کنفرانس قضایی در سپتامبر ۲۰۱۰، یک پروژه آزمایشی از حضور دوربین‌ها در برخی جلسات دادگاه فدرال منطقه‌ای را اعلام کرد. این کنفرانس بیان داشت که فقط موارد مدنی شامل

این برنامه می شوند. هرچند جزئیات این پروژه (که تحت عنوان پروژه دیجیتال آزمایشی شناخته می شود) هنوز در حال توسعه است، شرکت در این برنامه با صلاحدید قاضی دادگاه بوده و طرفین دعوی حق وتو نمودن آن را دارند. دوربین ها توسط پرسنل دادگاه نصب و راه اندازی می شوند.

<http://www.rcfp.org/browse-media-law-resources/digital-journalists-legal-guide/cameras-courtrooms>

به علاوه در ادامه این کار، در امریکا از سال ۱۹۹۱ تا سال ۱۹۹۴ نیز به طور آزمایشی به دوربین ها اجازه داده شد که به دادگاه های فدرال و روند آن ها دسترسی داشته باشند و اقدامات آن ها را ضبط و ثبت کنند. طبق گزارش هایی که از روند کار حضور فیلم برداران و دوربین ها در دادگاه ها به عمل آمد توصیه شد که این طرح ادامه یابد و حضور دوربین ها در دادگاه ها به طور گسترده در تمام دادگاه ها انجام شود.

(T. Martínez, 2009, pp.10-20)

در هر صورت این طرح ادامه پیدا کرد و منجر به تصویب مقرراتی در تمام ایالات متحده امریکا شد. لازم به ذکر است که مقرراتی که در ایالات مختلف امریکا تدوین شده اند از تنوع بسیاری برخوردارند اما در یک چارچوب سیر می کنند و آن هم توجه به حق دسترسی به جلسات و اطلاعات قضایی برای رسانه ها می باشد. در ادامه به مقررات پوشش رسانه ای چند ایالت پرداخته می شود که می تواند آینه تمام نمایی از مقررات تمام ایالات این کشور باشد.

بند اول-مقررات پوشش رسانه ای دادرسی ها در ایالت نیوهمپشایر:

ایالت نیوهمپشایر یکی از ایالاتی است که قوانین دیوان عالی آن از قوانین بسیار خوب برای رسانه ها می باشد و حتی می تواند نمونه ای برای مقررات گذاری در کشورهای مختلف باشد. قوانین این ایالت که در اول اکتبر ۲۰۱۳ به تصویب رسیده است در پرونده های کیفری این ایالت قابل اجرا خواهد بود و قابل تسری به پرونده های مدنی نیست و صرفاً در پرونده های کیفری این ایالت قابل اعمال خواهد بود، که در این قسمت به برخی از مقررات مرتبط با بحث، اشاره می شود.

طبق مقرر (مصوبه) ۷۸ از قوانین این ایالت:

(RULES OF THE SUPERIOR COURT OF THE STATE OF NEW HAMPSHIRE APPLICABLE IN CRIMINAL CASES FILED IN SUPERIOR COURT, 2013., para. 78)

۱- به استثنای موارد ارائه شده در این قانون و یا سایر قیود قانونی، هر کسی، چه عضو سازمان رسمی رسانه ای باشد و یا نباشد، حق عکاسی، ضبط و انتشار کلیه اقدامات قضایی که بر روی عموم مردم باز هستند، را دارد، مشروط بر آنکه از قبل، مطابق با بند (ج) این قانون، قصد خود را برای انجام این کار به اطلاع رئیس دادگاه برساند. هیچ کس، بدون مطلع نمودن رئیس دادگاه، نمی تواند عکاسی نموده، ضبط کند و یا موضوعی را منتشر کند. اطلاع رسانی به رئیس دادگاه، علاوه بر آنکه فرصت اعتراض را به طرفین دعوی می دهد، باعث می شود تا رئیس دادگاه مطمئن شود که عکاسی، ضبط و یا انتشار مطالب، اخلاقی را در روند اقدامات قضایی ایجاد نمی کند.

۲- گزارشگران رسمی دادگاه، ناظران و هر کسی دیگر که از سوی دادگاه به منظور ثبت وقایع دادگاه تعیین می شود، می تواند این اقدامات را، بدون هماهنگی با مقررات بخش (الف) این قانون، بوسیله دستگاه های صوتی و تصویری ثبت کند.

۳- هرکسی که مایل به عکاسی، ضبط و انتشار رویدادهای دادگاه بوده و یا بخواهد ابزارهایی را بدین منظور به دادگاه بیاورد، باید درخواست مکتوب خود را به منشی دادگاه و یا نماینده او تقدیم کند، که او نیز به نوبه خود این تقاضا را پیش از شروع دادرسی تقدیم رئیس دادگاه می کند، و در صورت شروع شدن دادرسی، در اولین فرصت در خلال دادرسی این کار صورت می گیرد، و رئیس دادگاه نیز پیش از شروع دادرسی و یا در اولین فرصت در خلال دادرسی، این موضوع را به اطلاع طرفین دعوی می رساند.

۴- هریک از طرفین دادرسی و یا هر شخص ذینفع دیگری که دلیلی مبنی بر این که درخواست عکاسی، ضبط و انتشار اقدامات دادگاه انجام خواهد شد، دارد و یا کسی که تمایل به اعمال محدودیت هایی فراتر از آنچه در این قانون آمده دارد، باید مراتب را به صورت مکتوب پیگیری کند. این اقدام، تا حد ممکن، پیش از جلسه دادرسی واصل می شود. در صورت وجود چنین اقدامی، دادگاه جلسه استماع را پیش از شروع دادرسی

برنامه ریزی می کند، و در صورت برنامه ریزی شدن چنین جلسه ای، دادگاه در خصوص جلسه استماع، تا جایی که ممکن است به کلیه افراد ذینفع و مطبوعات مربوطه، اطلاع رسانی خواهد کرد.

۵- هیچ دادگاهی حق ایجاد قوانین، الزامات و فرایندهای اطلاع رسانی، متفاوت از آنچه در این قانون آمده، را ندارد.

۶- برای هر جلسه استماع برگزار شده براساس بخش های (ج) و (د) این قانون، هر فرد و یا گروهی که در پی ایجاد ممنوعیت و یا محدودیت هایی فراتر از آنچه در این قانون آمده، در خصوص عکاسی، ضبط و انتشار اقدامات دادگاه باشد، باید نشان دهد که:

۱- خواسته دعوی مقدم بر منافع مهم مردمی است که در صورت اعطا نشدن، ممکن است مورد پیش داوری قرار بگیرند؛

۲- خواسته دعوی، گسترده تر از ضرورت حمایت از منافع مردمی نیست،

۳- هیچگونه مورد جایگزینی با محدودیت کمتر برای حمایت از این منافع، وجود ندارد.

هر گونه ممنوعیت و یا محدودیتی بر عکاسی، ضبط و یا انتشار اقدامات دادگاه، فراتر از شرایط این قانون، باید توسط یافته های خاصی که نشان دهنده ضرورت این اقدام دادگاه هستند، پشتیبانی شوند. ریاست دادگاه در هر زمان، حق محدود کردن تعداد دوربین ها، دستگاههای ضبط و تجهیزات مربوطه را دارد. در تحمیل چنین محدودیت هایی، رئیس دادگاه اولویت را به درخواستهای عکاسی، ضبط و انتشاری می دهد که توسط نماینده یکی از سازمان های رسانه ای که وظیفه انتشار اطلاعات مربوط به دادگاه را بر عهده دارند، ارائه می شود. رئیس دادگاه در برخی موارد ممکن است نمایندگان رسانه ها را ملزم کند تا پوشش چندرسانه ای را اعمال کنند. (Ibid)

۷- دادگاه باید همه اسناد و مستندات واصل شده، و البته مهر و موم نشده، را برای تفحص توسط عموم مردم، به شکلی منطقی و به موقع، در دسترس قرار دهد. مشخص است که نیاز دادگاه برای استفاده از اسناد و مستندات برای اهداف اداری باید مقدم بر در

دسترس عموم بودن آنها باشد. دادگاه می تواند یک نسخه "عمومی" از مستندات را در دفتر منشی دادگاه قرار دهد.

۸- محل دقیق قرار گرفتن کلیه تجهیزات، ضبط، عکاسی و انتشار، توسط رئیس دادگاه مشخص می شود. و پس از نصب تجهیزات، جابجا نمودن آنها در اتاق دادگاه باید با مجوز قبلی رئیس دادگاه صورت گیرد. دادگاه می تواند استفاده از هر گونه تجهیزات که نیازمند کابل گذاری و سیم کشی بوده و ممکن است خطری را برای امنیت داشته و یا محل ورود و خروج به اتاق شود، را ممنوع کند. تمامی تجهیزات باید با کمترین صدا کارکنند بگونه ای که اخلاقی را در دادرسی ایجاد ننمایند.

۹- دستورات زیر در تمامی مراحل ضبط، عکاسی و انتشار اقدامات دادگاه باید رعایت شود، مگر آنکه رئیس دادگاه به گونه ای دیگر دستور دهد: (Ibid)

۱- هیچ گونه تجهیزات نورپردازی و یا سایر وسایل مصنوعی نباید مورد استفاده قرار گیرد.

۲- راه اندازی و پیاده سازی سازی تجهیزات بگونه ای که باعث اخلاقی در فرایند دادرسی شود، ممنوع است.

۳- هیچگونه ابزار ضبط، عکاسی و یا انتشار، نباید در هنگامی که دادگاه در جریان است، وارد، جابجا و یا خارج شود.

۴- تجهیزات ضبط، عکاسی و انتشار باید در فاصله معقولی از طرفین دعوی، وکلا، قربانیان و خانواده هایشان و شهود باشند، مگر آنکه این افراد به صورت اختیاری به محل استقرار این تجهیزات نزدیک شوند. چنین تجهیزاتی نباید به گونه ای نصب شوند که احتمال جمع آوری ارتباطات محرمانه بین وکیل و مشتری و یا جلسات برگزار شده بین رئیس دادگاه، مشاورین و طرفین دعوی را داشته باشند. عکسبرداری از اعضای هیئت منصفه ممنوع است.

۵- افرادی که از دستگاه های ضبط، عکس برداری و انتشار استفاده می کنند، باید از دستورات افسران دادگاه پیروی کنند.

۶- قبل و بعد از جلسه دادرسی، مصاحبه در اتاق دادگاه ممنوع است.

۷- فردی که مجوز ضبط، عکاسی و انتشار از رویدادهای دادگاه را دریافت می کند، نباید در هرگونه فعالیتی که باعث انحراف شرکت کنندگان می شود و یا شأن و منزلت دادرسی را زیر سؤال می برد، دخالت کند.

بند دوم-مقررات پوشش رسانه ای دادرسی ها در ایالت فلوریدا:

در این ایالت، مقرراتی به تصویب رسیده است که برای مثال می توان به قوانین مدیریت قضایی آن اشاره کرد. در قوانین مدیریت قضایی فلوریدا، استانداردهایی را برای فناوری حاکم بر رسانه های الکترونیکی و عکاسی جهت پوشش دادن اقدامات قضایی، ارائه کرده است. برای مثال رئیس دادگاه می تواند دستورات خود را برای مشخص نمودن تعداد کارکنان و تجهیزات رسانه ای، جهت پوشش دادن اقدامات رسانه ای دادگاه، اعمال کند. معیارهای دیگر حاکم بر پوشش الکترونیکی اقدامات نیز قابل اجرا می باشند. علاوه بر آن دیوان عالی فلوریدا، قواعدی را رسماً تحت عنوان "پوشش تکنولوژیکی دادخواهی قضایی" اعلان کرده است.

در قانون شماره

۲/۴۵۰ (Florida Rule of Judicial Administration 2.450 , 17 Jul 2014,

<http://www.ninthcircuit.org/programs-services/media-relations/rule2450.shtml>) ،

استانداردهای انضباطی و فناوری حاکم بر پوشش رسانه ای و عکاسی از اقدامات قضایی پیش بینی شده است. طبق این قانون:

“ الف) پوشش عکاسی و الکترونیکی مجاز است و همواره تحت اختیار رئیس دادگاه برای اعمال موارد زیر:

۱- کنترل انجام اقدامات قبل از دادگاه،

۲- اطمینان از رعایت انضباط و جلوگیری از اختلال،

۳- اطمینان از مدیریت عادلانه مورد تحت بررسی،

پوشش عکاسی و رسانه ای دادگاههای محاکمه و استیناف در این ایالت، باید مطابق

با استانداردهای اجرا و فناوری اعلام شده توسط دیوان عالی فلوریدا باشند.”

در بند (ب) این قانون حتی کیفیت و کمیت تمام تجهیزات و پرسنلی که قرار است اصحاب رسانه در دادگاه‌ها برای پوشش رسانه‌ای جلسات دادرسی استفاده کنند مشخص شده است. برای مثال آمده است:

۱- « حداقل یک تلویزیون دیجیتال قابل حمل، که فقط توسط یک نفر کنترل می‌شود، باید مجوز حضور در هر دادگاه محاکمه‌ای و یا استینافی را دریافت کند.

حق مشخص نمودن تعداد دوربین‌ها، در اختیار رئیس دادگاه است.

۲- تنها یک عکاس با دو دوربین عکاسی می‌تواند در دادگاه حضور داشته باشد.

۳- فقط یک سیستم رادیویی جهت انتشار رادیویی اقدامات دادگاه، می‌تواند در دادگاه حضور داشته باشد. برداشت صوتی برای تمامی اهداف رسانه‌ای از طریق سیستم‌های صوتی موجود در امکانات دادگاه انجام می‌شود؛ در صورتی که سیستم‌های صوتی مناسب در دادگاه وجود نداشته باشند، میکروفن و سیم‌کشی‌های مرتبط با آن برای اهداف رسانه‌ای، باید بدون مزاحمت و و قبل از شروع دادرسی، با اجازه رئیس دادگاه قضایی و یا بخشی که امکانات در آن واقع شده‌اند، صورت گیرد.

۴- مسئولیت هرگونه تمهیدات تجمیعی میان رسانه‌ها، تنها به عهده رسانه و بدون دخالت رئیس دادگاه برای حل و فصل منازعات بر سر نمایندگان اصالح رسانه‌ای و حق استفاده از تجهیزات برای پوشش اقدامات دادگاه، می‌باشد. در صورت عدم توافق میان رسانه‌ها بر سر تجهیزات و یا پرسنل، رئیس دادگاه کلیه اعضای رسانه‌ای را از فرایند دادرسی حذف می‌کند.

در شماره سه بند «ج» از این قانون اعلام داشته است: «وظیفه پرسنل رسانه‌ای است که قبل از شروع جلسه دادرسی به قاضی نشان دهند که تجهیزات مورد استفاده؛ مطابق با شرایط ذکر شده در این قانون هستند. عدم کسب اجازه قاضی قبل از شروع دادرسی، مانع استفاده از این تجهیزات خواهد شد.» در شماره یک از بند «د»، که در مقام بیان محل استقرار پرسنل و تجهیزات است، با این که اختیار وسیعی در اجازه دادن وی برای پوشش رسانه‌ای دادرسی به رئیس دادگاه داده است اما در ادامه به این مطلب اشاره

کرده است که "محل مشخص شده برای پرسنل رسانه ها باید امکان پوشش کامل و منطقی را فراهم نماید" و به این وسیله دست قاضی را حتی برای تعیین مکان اصحاب رسانه در دادرسی ها محدود کرده است.

در شماره دو از بند "د"، به عکاسان اجازه داده است تا در دادگاه به عکاسی بپردازند اما به این مطلب نیز اشاره داشته است که عکاسان نباید در روند دادرسی اخلاقی بوجود آورده و یا حتی نباید باعث جلب توجه دیگران شوند و حق حرکت در دادگاه را از آن ها گرفته است.

در بند (ز) محدودیت دیگری که برای اصحاب رسانه مشخص کرده است در مورد گزارش و انتشار جلسات و مطالبی است که در راستای مشاوره میان وکلا و اصحاب دعوا و همین طور میان وکلا و قضات تشکیل و مطرح می شوند و گفته شده هیچ گونه گزارشی از آن نباید منتشر شود.

همین طور در بند (ح) بیان داشته: "استفاده غیر مجاز از موضوعات رسانه ای. هیچ یک از فیلم ها، نوارهای صوتی، عکس ها و یا بازسازی های صوتی که در طول یک فرایند قضایی تهیه شده اند، را نمی توان به عنوان مدرک در جریان دادرسی دیگر، و یا جلسات تجدید نظر، مورد استفاده قرار داد." و در بند «ت»، اعتراض به پوشش رسانه ای جلسات دادرسی ها را تنها از طریق اعتراض خواهی و تجدیدنظر صحیح دانسته است.

در این ایالت اختیار زیادی به قاضی داده شده است تا بتواند پوشش رسانه ای دادخواهی های قضایی را کنترل کند. برای این وسعت اختیارات، اهداف زیر بیان شده است:

- ۱- اجرای دادخواهی را در پیشگاه دادگاه کنترل کند،
- ۲- از هر گونه بی ادبی و اخلال نظم عمومی جلوگیری شود،
- ۳- اجرای درست عدالت در محکمه حتمی شود، و اینکه دادخواهی هایی با امتیازات ویژه و شفافیت بالا، به رویه و توصیه نامه های خاصی نیاز دارند تا دسترسی کامل به آنها بدون هیچ گونه تخطی از قوانین و اخلال در محکمه فراهم شود.

علاوه بر مقررات گفته شده در بالا، در مقرراتی دیگر نیز که در باب دسترسی رسانه ها به دادرسی های دادگاه های این ایالت آمده است، مقرر شده است که در ۲۱ آگوست سال ۲۰۰۸ (Belvin Perry, 2008. , <http://www.ninthcircuit.org>) به تصویب رسیده و در دادگاه های آن قابل اعمال است:

- (الف) تمامی نمایندگان رسانه ای باید، اعتبارنامه رسانه ای خود را همواره نشان دهند.
- (ب) تمامی نمایندگان رسانه باید این دستور اداری و قاعده اداره قضایی فلوریدا ۲,۴۵۰ حاکم بر پوشش تکنولوژیکی رویه های قضایی را بخوانند.
- (پ) تمامی نمایندگان باید ادب درخور جلسه محکمه ای از خود نشان دهند، خوب لباس بپوشند و تلفن های خود را روی حالت سکوت بگذارند.
- (ت) پرسنل رسانه نمی توانند برای خود کنفرانس روی صندلی تشکیل دهند. کنفرانس هایی که بین وکلای دادگستری و موکلانشان، و کنفرانس های بین همکار-مشاور یک موکل، یا بین مشاور و قاضی مربوطه، روی صندلی های خودشان برگزار می شود، نباید به هیچ شکلی ضبط و پخش شوند. مصاحبه اعضای هیئت منصفه بعد از آزاد شدن از خدمتشان، تحت اختیار خودشان است.
- (ث) بخاطر اینکه در دادخواهی دادگاه تداخلی ایجاد نشود، یا هیچ تداخلی در کار دادخواه یا حقوق طرفین ایجاد نشود، نباید اجازه هیچ مصاحبه ای در حضور هیئت منصفه یا اعضای آن داده شود.
- (ج) اتاقی^۱ در دادگاه مختص پرسنل رسانه، طی ساعات کاری فراهم خواهد بود. استفاده از این اتاق و توزیع جایگاه های آن، برای هر کسی که زودتر بیاید فراهم می شود. نمایندگان رسانه ها باید این اتاق را تنها برای کارهای حرفه ای استفاده کنند.

بند سوم-مقررات پوشش رسانه ای دادرسی ها در ایالت اورگان:

^۱ - اتاق شماره ۲۳۰ در دادگاه شهرستان Orange و اتاق شماره ۱۹۰۵ دادگاه شهرستان Osceola، اتاق های ویژه ای هستند که برای اصحاب رسانه جایگاه مناسبی تعبیه شده و به خوبی می توانند اقدامات خود را در آن جا انجام دهند.

در این ایالت، منشور حقوق اورگان^۱، هم برای محاکمه عادلانه و هم آزادی مطبوعات تهیه شده است. این حقوق، بنیادین و بدون قید و شرط می باشند. این حقوق به خودی خود هدف نیستند، اما متضمن آزادی برای افراد و حق مردم برای مطلع بودن، هستند. ضرورت حفظ حق برخورداری از محاکمه عادلانه و آزادی برای انتشار اخبار مورد توجه افراد مسئول در مشاغل روزنامه نگاری و قضایی و همچنین آحاد مردم می باشد.

(Statement of Principles, 2013,

<http://www.orenews.com/web/legal/newsmediacourt.php>)

همین طور کانون وکلای اورگان، انجمن ناشران روزنامه ها و انجمن گویندگان رادیو تلویزیونی، در تلاش برای کاهش اختلاف میان حق دسترسی به اطلاعات رسانه ها با اصول دادرسی منصفانه، بیانیه اصولی زیر را برای اطلاع رسانی حداکثری به جامعه، بدون نقض حقوق افراد، تصویب نموده اند: (Ibid)

- ۱- رسانه های خبری حق و مسئولیت چاپ و پخش حقیقت را دارند.
- ۲- البته، تقاضا برای صحت و دقت اخبار گزارش شده باید با تقاضای بازی عادلانه، متوازن باشد. مردم حق دارند که مطلع باشند. متهم حق دارد در یک فضای عاری از تعصب بی مورد، مورد قضاوت قرار گیرد.
- ۳- در انتخاب، چاپ و انتشار این اخبار باید سلیقه به کار رود. جزئیات ناسالم و یا احساسی و عاطفی رفتارهای مجرمانه نباید مورد سوء استفاده قرار گیرد.
- ۴- حق تصمیم گیری در خصوص این اخبار بر عهده سردبیر و یا مدیر اخبار می باشد و این فرد در اعمال قضاوت باید موارد زیر را مدنظر قرار دهد:
 - (الف) یک متهم تا زمانی که جرم ثابت نشده، بی گناه می باشد.
 - (ب) خوانندگان و شنوندگان، اعضای بالقوه هیئت منصفه هستند.
 - (ج) اعتبار هیچ کس بدون دلیل نباید خدشه دار شود.
 - (د) گزارش دادن در آستانه محاکمه ممکن است موجب پیش داوری اعضای بالقوه هیئت منصفه شود. تا قبل از محاکمه باید از بررسی داستان یک جنایت احتمالی، اظهارات متهم و یا دیگر جزئیات تبعیض آمیز اجتناب شود.

۱- انتشار اطلاعات قضایی پرونده های کیفری:

همین طور این کانون، رهنمودهایی برای افشا و گزارش دهی اطلاعات در پرونده های کیفری و همچنین موارد مجاز و ممنوعه انتشار در این نوع پرونده ها را کاملاً مشخص کرده است که در زیر به آن ها اشاره می شود:

(Statement of Principles ,Upcit, section Guidelines For Disclosure and Reporting of Information on Criminal Proceedings)

به علاوه در این ایالت، معمولاً افشاسازی و گزارش نمادین موارد زیر اجازه داده می شود:

- ۱- اطلاعات مربوط به نام، سن، محل سکونت، شغل، وضعیت ازدواج و موارد بیوگرافیک دیگر شخص دستگیر شده.
 - ۲- اتهام
 - ۳- میزان وثیقه
 - ۴- هویت و اطلاعات بیوگرافی شاکی و قربانی
 - ۵- هویت سازمان تحقیق و بازرسی و دستگیری و طول مدت تحقیق
 - ۶- شرایط دستگیری، از جمله زمان، مکان، مقاومت، پیگیری و سلاح استفاده شده.
- علاوه بر آن این کانون، مواردی را نیز بیان داشته که پیش از اجرای جلسه دادرسی نبایستی توسط رسانه ها گزارش یا پخش شوند:
- ۱- محتوای اعترافات و اقرارها، و حقایقی که این اعترافات، روشن می سازند.
 - ۲- نظراتی پیرامون شخصیت، جرم و بی گناهی فرد دستگیر شده.
 - ۳- نظراتی در ارتباط با مدارک و اسناد پرونده.
 - ۴- بیاناتی در مورد شهادت ها و صداقت شهود احتمالی.
 - ۵- نتایج حاصل از انگشت نگاری، تست دروغ سنجی، آزمایش های بالستیک و یا تست های آزمایشگاهی.
 - ۶- توصیف دقیق اقلام ضبط شده در زمان بررسی و تحقیقات پرونده.
 - ۷- اتهامات و محکومیت های قبلی جنایتکار
 - ۸- جزئیات مدارکی که در روند قضایی قبلی همان پرونده حذف شده اند.

۲- انتشار تصاویر مضمونین و متهمین :

در دادگاه های این ایالت، عکس های یک مضمون ممکن است توسط پرسنل اجرای قانون منتشر شود. انتشار چنین عکس هایی ممکن است به منظور کمک گرفتن از مردم برای دستگیری فرد متواری مناسب باشد. چنین افشا سازی می تواند شامل عکس ها و همچنین سوابق دستگیری و جرائم قبلی مضمون باشد.

همچنین مجریان قانون و پرسنل دادگاه نباید مانع عکاسی از متهمان در بیرون از دادگاه شوند. با این وجود، آنها نباید متهم را سؤال پیچ کنند.

در این ایالت، "بیانیه اصول کانون وکلا، مطبوعات، گویندگان رادیویی"، مصوب ۱۹۶۲ نیز می باشد که تمام مصوباتی که در بالا به آن ها اشاره شد بایستی در کنار این بیانیه تفسیر شوند. می باشند

لازم به ذکر است که این رهنمودها احتیاطی بوده و اجباری نیستند، و مانع انتشار اطلاعات مورد نیاز جهت شناسایی و یا کمک به دستگیری مضمون و همچنین اطلاعات لازم مربوط به منافع عمومی پس از دستگیری، نمی شوند. و همچنین این رهنمودها مانع انتشار اطلاعاتی که هم اکنون در عرصه عمومی هستند نمی شوند.

۳- شیوه های دسترسی عمومی به وقایع دادگاه:

اتاق های دادگاه بنابر درخواست عموم و یا نظر خود دادگاه، و پس از اطلاع رسانی به طرفین دعوی، اجازه دسترسی به فضای دادگاه در همه موارد داده می شود، مگر در مواردی که در این قانون ذکر شده است: (Ibid,) para. 3/180

۳-۱- در موارد زیر اجازه دسترسی عمومی به دادگاه وجود ندارد:

(الف) جلسات دادرسی در شعبه

(ب) هرگونه نکته و یا گفتگوهایی که جنبه شخصی دارد، مانند گفتگوهای میان وکلا و قضات و یا نشست های وکیل و موکلینش.

(ج) جلسات مربوط به انحلال، مسائل نوجوانان، ابوت، فرزندخواندگی، حضانت، ملاقات ها، حمایت، تعهد روانی، اسرار تجاری، سوء استفاده، مزاحمت و قرار منع.

(د) تجاوز جنسی، بنابر درخواست قربانی

- (ه) سوالاتی که برای احراز صلاحیت شاهد پرسیده می شود
 (و) هریک از اعضای هیئت منصفه، در هر مکانی از جلسه که نشسته اند.
 (ی) تنفس ها.

۳-۲- محدودیت های منع دسترسی عمومی به فضای دادگاه:

چنانچه قاضی دلایل قانع کننده و اساسی برای عدم پذیرش دسترسی بیابد، می تواند درخواست دسترسی و یا پوشش دسترسی عمومی را رد کند. چنانچه دلایل معقولی مبنی بر هریک از موارد زیر وجود داشته باشد، قاضی می تواند از دسترسی عمومی به دادگاه ممانعت کند:

- (الف) چنانچه دسترسی عمومی مخل حق طرفین دعوی برای داشتن محالکمه عادلانه باشد و یا بر روند ارائه مدارک و یا نتایج محاکمه تاثیر بگذارد.
 (ب) تحمیل هرگونه کار اضافه که ناشی از اجازه دسترسی عمومی باشد و بر کارایی اجرایی عدالت تاثیر بگذارد.
 قاضی می تواند به مسئولیت خود پوشش دسترسی عمومی به یک شاهد خاص را ممنوع کند، در صورتی که حقایقی بیابد که این دسترسی آسایش شاهد را به مخاطره می اندازد و یا مخل شهادت دادن شاهد می شود.

۳-۳- دسترسی به نواحی خارج از اتاق دادگاه: مطالعات فرسنگی

همین طور قاضی می تواند اجازه دسترسی عمومی به هر قسمت دیگر در خارج از اتاق دادگاه که جزو محوطه دادگاه بوده و تحت کنترل و نظارت دادگاه است را صادر نماید. از دادگاه ها خواسته می شود تا محلی را خارج از اتاق دادگاه که جزو محوطه دادگاه است برای دسترسی عمومی تعیین کنند. هر بخش قضایی، برای نواحی مورد بحث در این قسمت، بوسیله دوربین های SLR، می تواند فرایندهایی را برای به دست آوردن مجوز پوشش دسترسی عمومی، که با این قسمت متفاوت است راه اندازی می کنند و یا ممکن است محل هایی را مشخص کنند که پوشش دسترسی عمومی در آنها مجاز و یا ممنوع است.

۴- محدودیت های تجهیزات و کارکنان برای پوشش دسترسی عمومی:

ممکن است دادگاه محل استقرار تجهیزات و افراد متصدی پوشش دسترسی عمومی را محدود نماید. یک دوربین فیلم برداری، یک دوربین عکاسی و یک ضبط صوت مجاز خواهد بود: (Ibid)

(الف) بیش از یک نفر نمی تواند روی یک دستگاه پوشش دسترسی کار کند.

(ب) هیچ کس نمی تواند از دستگاههای پوشش دسترسی که باعث ایجاد اختلال در روند دادرسی می شوند، استفاده کند.

(ج) دستگاه فیلمبرداری باید بر روی سه پایه و یا دستگاه های دیگر سوار شود و یا در داخل اتاق نصب گردد. در زمان جلسه، سه پایه و یا دستگاه های دیگر نباید حرکت کنند. تجهیزات ویدیویی باید در محل مناسب تعبیه و به سمتی که دادگاه اجازه می دهد قرار گیرند.

(د) اجازه استفاده از وسایل نورپردازی مصنوعی وجود ندارد. چیدمان تجهیزات بر اساس محدودیت هایی که قاضی مشخص نموده و یا در این قانون ذکر شده، تنها به عهده شخص متقاضی بوده و نباید از قاضی جهت تغییر وضعیت اتاق تقاضایی بکند. در صورت عدم توافق بر روی این موارد از سوی فرد متقاضی پوشش، قاضی می تواند استفاده از تجهیزات پوشش دسترسی را ملغی اعلام کند.

(و) قاضی می تواند محدودیتها و الزامات دیگری را جهت حفظ وقار، ادب و شان و منزلت دادگاه، و همچنین حفظ امنیت طرفین دعوی، شهود و هیئت منصفه، اعمال نماید. قاضی می تواند در هر زمان که صلاح ببیند، و بنابر دلایل منطقی، و یا به دلیل تخطی از مقررات و قوانین اعمال شده توسط قاضی و دادگاه، تمام یا بخشی از پوشش دسترسی را لغو کند. (Ibid)

(ه) هدف هیچ یک از این قوانین محدود نمودن قدرت تنبیه کنندگی دادگاه نیست.

بند چهارم-مقررات پوشش رسانه ای ایالت آلاسکا:

در آخرین اصلاحیه ای که بر قواعد ایالت آلاسکا اعمال شده است در قاعده ۵۰ از این مجموعه قواعد که با عنوان "پوشش رسانه ای جلسات دادگاه" ارائه شده است نکات مهمی در رابطه با حضور اصحاب رسانه در دادگاه به چشم می خورد.

در قسمت (الف) این قاعده - (Alaska Rules of Administration , 2013- 2014, Adopted by SCO 978 effective January 15, 1990; amended by SCO 1058 effective July 15, 1991; and by SCO 1367 effective September 2, 1999) بیان داشته: "حضور رسانه ها را در جلسات دادگاه می توان بنابراین قاعده کنترل کرد. در این قاعده، رسانه شامل رسانه الکترونیک، عکس و هنرمندان طراح می شود. این قاعده در تمامی زمان ها در دادگاه پیاده می شود؛ اما این قاعده اجازه پوشش رسانه ای جلسات دادگاه ایالتی برپا شده در یک ساختمان دادگاه فدرال را نمی دهد، مگر اینکه قاعده فدرال این اجازه را به رسانه بدهد." در قسمت (ب) آن اعلام داشته:

" (۱) رسانه باید به قاضی مربوطه درخواست اجازه حضور بدهد. و این کار باید حداقل ۲۴ ساعت قبل دادگاه انجام شود مگر اینکه دلیل موجهی آورده شود. درخواستی که به موقع ارائه شود، قبول شده فرض می شود مگر به تصمیم دادگاه. (۲) امکان دارد قاضی مربوطه و مجری حوزه دادگاه هر بخش قضایی، جایی را برای برپایی محکمه انتخاب کنند تا بدون اجازه قبلی، محکمه تحت پوشش رسانه ای قرار گیرد."

همچنین اضافه می کند که تمامی طرفین شامل وکیل شخص صغیر، باید برای این موارد به رسانه اجازه بدهند، و الا رسانه اجازه حضور نمی یابد: این مورد شامل تمام دعاوی دادگاه طلاق، انحلال ازدواج، خشونت خانگی، بازدید یا حضانت کودک، ابوت یا دیگر دعاوی خانوادگی می شود. (بندپ)

در قسمت (ج) این قاعده نیز محدودیت های دسترسی رسانه ها به دادرسی ها و همین طور محدودیت های انتشار و پوشش خبری دادگاه ها را مشخص کرده است:

« ۱- نمی توان از یک قربانی تجاوز جنسی بدون اجازه خود شخص و دادگاه، عکس، فیلم یا طراحی چهره گرفت.

۲- نمی توان از داوران طی جلسات قضایی، عکس فیلم یا طراحی چهره گرفت.

۳- دادگاه می تواند در موردی خاص، محدودیت های زمانی و مکانی و شیوه ای پوشش رسانه ای وضع کند. تمامی این محدودیت ها باید ضبط شده و تا جای ممکن میزانشان کم باشد تا بدین ترتیب:

۱. اجرای جلسات پیش از دادگاه کنترل شود؛

۲. ادب و تمرکز حفظ شود،

۳. حریم خصوصی شخص صغیر یا هر شخص دیگر حفظ شود،

۴. اجرای عدالت منصفانه در مورد های معلق یا آتی، حتمی شود.

۴- مجری اجرای نظام قضایی آلاسکا، می تواند اعلانات اجرای معقولی را برای پوشش رسانه ای جلسات دادرسی تمامی ایالت اعلان کند.

علاوه بر آن احراز فعالیت مختل کننده به عهده قاضی دادگاه خواهد بود. لازم به ذکر است در این مقررات، بخشی نیز به شهروندانی اختصاص یافته که می خواهند در جلسات دادرسی فیلم یا عکس برداری کنند. عکس برداری، فیلم برداری، و طراحی چهره، توسط هر کسی به جز رسانه، به اجازه قاضی مربوطه نیاز دارد تا مشخص شود که این عمل مختل کننده نمی باشد. به علاوه، چنین اقدامی باید با دیگر مقررات این قاعده مطابقت داشته باشد.

۱- اعتراض به دستور قاضی مبنی بر رد درخواست رسانه:

یک سازمان رسانه ای که برایش، رد دسترسی به جلسات دادرسی صادر شده است، می تواند بطور دست نوشته درخواست کند که دادگاه در حکم خود تجدید نظر کند. طرفین می توانند نامه دست نویسی را در پاسخ به چنین درخواستی، در صورتی که قاضی از ایشان انجام این کار را بخواهد، ارائه کنند. در صورتی که درخواست رد شود، سازمان رسانه ای می تواند درخواست بازبینی قواعد استینافی را ارائه دهد.

۲- تعلیق امتیازات رسانه ای:

اگر قاضی مربوطه، تعیین کند که یک شخص یا یک سازمان از قوانین رسانه ای تخطی کرده است، می تواند به مدیر اداری اعلام کند که امتیازات رسانه ای آن مظنون، تا یک سال به تعلیق در بیایند. قاضی باید با ارسال نامه توصیه و ذکر دلایل این کار، متخاطی را از این کار آگاه کند و آن طرف متخاطی نیز ۵ روز وقت دارد تا به مدیر اجرایی، بطور دست نویس پاسخ دهد و مدیر اجرایی نیز باید در ۵ روز، تصمیم خود را به قاضی و متخاطی اعلام کند.

۳- دستورالعمل شماره ۴۵ مدیریت سیستم قضایی ایالت آلاسکا:

در دستورالعمل شماره ۴۵ مدیریت سیستم قضایی ایالت آلاسکا^۱ نیز مواردی در خصوص نحوه فعالیت رسانه ها در دادرسی ها و نحوه شرکت آن ها در دادگاه ها آمده است. این دستورالعمل بیشتر در باب نحوه نظام مندی تجهیزات رسانه ای می باشد که رسانه ها موظف به رعایت آن می باشند.

در باب ضبط صدا^۲، هر گونه دستگاه ضبط صوت را لازم دانسته که از دستگاه های ضبط صوت حاضر در تشکیلات دادگاه ساخته شود. دادگاه، اتصالات صوتی را در سطح خروجی میکروفونی برای رسانه فراهم می کند.

ادغام^۳ و دسته بندی وسایل مربوط به رسانه ها، تنها به خود اعضای رسانه مربوط است و دادگاه نباید هیچ دخالتی در این مورد بکند. در زمان نبود موافقت در مورد چیدمان این ادغام وسایل مربوط به رسانه ها، دادگاه اجازه دارد تا حضور همگی آن ها را در دادرسی لغو کند

ضبط صدای^۴ دادرسی های دادگاه در تمامی دادگاه های عمومی اجازه داده شده است، مگر اینکه قاضی مربوطه، تصمیم بگیرد که دستگاه های ضبط صدا، صدای مختل کننده و یا مزاحمی را ایجاد می کنند.

2- Audio Pickup.

3- Pooling.

4- Audio Recording.

در این ایالت، اصحاب رسانه تنها از تجهیزات تلویزیونی و صوتی ای می توانند استفاده کنند که هیچ گونه صدا یا نور مزاحمی را در دادرسی ایجاد نکنند. اگر قاضی بخاطر تکان خوردن طرفین دعوی یا تکان خوردن خود قاضی تصمیم بگیرد که این دستگاه ها در حال ایجاد تداخل اند، دستور می دهد تا پوشش رسانه ای تا زمان بر طرف شدن این تداخل متوقف شود. هیچ دوربینی نباید از هیچ گونه نوری استفاده کند تا وضعیت فعالیت خود را نشان دهد، مثلاً نباید از نور مصنوعی یا نور قرمز استفاده کنند.

۴- مکان تجهیزات و پرسنل^۱:

(الف) تجهیزات تلویزیونی:

تجهیزات دوربین تلویزیونی باید در مکان یا مکان هایی در اتاق دادگاه یا قسمت های همجوار مشخص شده توسط قاضی مربوطه یا منتصب قاضی، قرار گیرند.

(ب) عکس برداری ثابت:

یک عکاس دوربین ثابت باید در جایی در دادگاه یا مکان های مجاور قرار دهد که توسط قاضی ناظر در دادرسی یا قاضی منتصب تعیین شده، و باید تنها از همان مکان عکس برداری نماید. حرکات عکاس ضمن گرفتن عکس باید غیرمزاحم بوده و او نباید برای مثال حالت بدنی به خود بگیرد که برای دیگر تماشاگران نامناسب باشد.

(ALASKA COURT SYSTEM OFFICE OF THE ADMINISTRATIVE, Upcit, para , 10)

(ج) تجهیزات صوتی پخش رادیویی:

تجهیزات صوتی پخش رادیویی باید در مکان یا مکان هایی در دادگاه یا مکان های همجوار قرار گیرند که توسط قاضی ناظر بر دادرسی یا قاضی منتصب تعیین شده باشد. تجهیزات تلویزیونی و صوتی و دوربین های ثابت پایه دار نباید در دادگاه نصب شده یا از جا برداشته شوند مگر پیش از آغاز یا پس از پایان دادرسی هر روز یا طی یک تنفس. نکته بسیار مهم در باب محدودیت هایی که برای رسانه ها در حضورشان در دادرسی ها مشخص است این است که برای محافظت از امتیاز وکیل-موکل و حق مشاور، نباید

1- Location of Equipment and Personnel.

هیچ یک از رایزنی هایی که در دادگاه صورت می گیرد پخش شود و همین طور تجهیزات دادگاه نباید بین وکلا و موکلانشان، بین دستیار وکیل یک موکل، یا بین وکیل و قاضی، کنار نگهداشته شده و استفاده شود.

۵- وضعیت اخذ اعتبارنامه رسانه ای^۱:

پوشش رسانه ای تنها توسط اعضای کارمند مطبوعات و دیگر نمایندگان قانونی مجاز می باشد. نمایندگان رسانه ای باید اعتبارنامه هایشان را در صورت درخواست اعلان نمایند. پیش از اینکه پوشش مجاز شود، نمایندگان رسانه ای باید از سرپرست دادگاه منطقه برای ناحیه قضایی یا منشی دادگاهی که در آن دادرسی صورت می گیرد پس از ارائه چنین اعتبارنامه هایی در صورت درخواست، کسب هویت نمایند.

الف- درخواست پوشش دادرسی دادگاه محاکمه^۲:

کارکنان رسانه ها که پیش از دادگاه محاکمه طالب پوشش یک دادرسی هستند باید تقاضانامه ای را به قاضی ناظر بر پرونده بصورت فرمی که توسط دفتر مدیر دادگاه منطقه فراهم شده تسلیم نمایند. اگر هیچ قاضی ای به پرونده تخصیص داده نشده باشد فرم باید توسط مدیر دادگاه منطقه تایید شده و به سرعت پس از کسب تایید به قاضی ارسال شود.

ب- رویه درخواست تجدیدنظر در مورد پوشش رسانه ای^۳:

پرسنل رسانه هایی که مایل به پوشش دادرسی دادگاه عالی یا دادگاه استیناف هستند باید درخواستی به دادگاه از طریق دفتر منشی دادگاه های استینافی به صورت فرمی که باید توسط دفتر منشی استیناف تایید شود، تسلیم نمایند. قاضی ناظر بر پرونده می تواند شرایط فوق الذکر را برای یک دادرسی خاص در صورت اعلام دلیل خوب تغییر دهد.

ج- رابطه^۴ مدیر دادگاه با اصحاب رسانه:

مدیر دادگاه منطقه باید ارتباطی با نمایندگان رسانه ها راجع به پوشش دادرسی دادگاه محاکمه برقرار کند تا از روابط کاری آرام اطمینان حاصل نماید. منشی دادگاه های

1- Credentials.

2- Request to Cover a Trial Court Proceeding.

3- Request to Cover Appellate Procedures.

4- Liaison.

استینافی باید این ارتباط را نسبت به پوشش دادرسی دادگاه عالی یا دادگاه استیناف حفظ نماید.

بند چهارم-مقررات پوشش رسانه ای دادرسی ها در ایالت کلورادو:

حضور پوشش رسانه ای در نظام قضایی کلورادو توسط استانداردهای دقیق در قوانین قضایی عالی، فصل ۳۸، قاعده شماره ۲،^۱ که با عنوان "پوشش رسانه ای اقدامات قانونی دادگاه" (Mullarkey, 2002, pp.1-10) است، پذیرفته شده است. این استاندارد ها در اول ژولای ۲۰۱۰ به تصویب رسیده است. در این سند چندین نکته مهم وجود دارد که در زیر به آن ها اشاره خواهد شد.

الف-درخواست رسانه ها برای پوشش رسانه ای جلسات دادرسی:

۱. درخواست کتبی برای پوشش رسانه ای به صورت گسترده باید حداقل یک روز قبل از درخواست آغاز پوشش رسانه ای، برای دادرسی تصویب شود، مگر اینکه زمان کوتاه تر یا بلندتری موردنیاز باشد یا توسط قاضی اجازه داده شده باشد.
۲. کپی های درخواست باید به وکیل تمام هیئت های شرکت کننده در اقدامات قانونی داده شود.
۳. هر هیئت یا شاهد می تواند به حکم پوشش رسانه ای دادرسی از تمام یا بخشی از اقدامات قانونی بطور کتبی اعتراض نماید.

ب-موارد تحت بررسی قضات دادگاه ها برای ارائه مجوز پوشش خبری دادرسی ها:
در تعیین اینکه پوشش رسانه ای گسترده باید مجاز شود یا خیر، قاضی باید به عوامل زیر توجه کند:

- ۱- وجود احتمال قابل قبول اینکه پوشش رسانه ای توسعه یافته با حقوق گروه های دادرسی بی طرفانه در تعارض باشد یا خیر؛

- ۲- وجود احتمال قابل قبول اینکه پوشش رسانه ای گسترده بی جهت از تشریفات قانونی، نزاکت و شأن دادگاه بکاهد؛
- ۴- اینکه پوشش رسانه ای گسترده، اثرات سوئی داشته باشد که بیشتر از اثرات سوء ناشی از پوشش خبری سنتی باشد.

ج- محدودیت های پوشش وسیع رسانه ای دادرسی ها:

علیرغم وجود اختیار هدایت پوشش رسانه ای گسترده یک اقدام قانونی، هیچ یک از موارد زیر نباید وجود داشته باشد:

- ۱- پوشش رسانه ای گسترده بازپرسی قبل از دادگاه در موارد جنایی، به جز تبلیغات و اتهامات؛
- ۲- پوشش رسانه ای گسترده از احراز صلاحیت هیئت منصفه؛
- ۳- ضبط صوتی یا عکس برداری «زوم شده» از رایزنی های محکمه؛
- ۴- ضبط صوتی یا عکس برداری نزدیک از ارتباطات بین وکیل و موکل یا بین دستیار وکیل؛
- ۵- پوشش رسانه ای گسترده از دادرسی های غیرعلنی؛
- ۶- عکس برداری از چهره اعضای هیئت منصفه.

د- اعمال محدودیت های ضروری پوشش وسیع رسانه ای :

در مواردی که ضرورت ایجاب می کند، به رئیس دادگاه اجازه داده شده است علاوه بر محدودیت های پیشین گفته شده، محدودیت های دیگری را نیز برای رسانه ها اعمال کند:

- ۱- قاضی می تواند پوشش رسانه ای گسترده را در صورت لزوم برای حفظ شأن دادگاه یا حفاظت از هیئت ها، شاهدتها، یا اعضای هیئت منصفه منحصر یا محدود کند.

- ۲- قاضی می تواند پوشش رسانه ای گسترده را ملغی کرده یا به تعلیق بیاندازد، اگر هر زمانی دریابد یافته ها حاکی از آن است که:
- الف- قوانین برقرار شده تحت این قانون یا دیگر قوانین تحمیل شده توسط قاضی زیر پا گذاشته شده است؛ یا
- ب- به حقوق مادی افراد شرکت کننده یا حقوق دادخواهی بی طرفانه توسط چنین پوششی در صورت مجاز شدن ادامه کار لطمه وارد خواهد شد.

و- شرایط تجهیزات رسانه ها برای پوشش رسانه ای دادرسی ها:

پوشش رسانه ای در این ایالت باید تنها تحت شرایط کمی و کیفی زیر انجام شود:

۱- محدودیت های تجهیزات:

- ۱-۱- **شرایط ویدئو:** تنها یک نفر در یک زمان باید اجازه کار کردن با نوار ویدئو، تلویزیون، یا دوربین فیلم برداری را داشته باشد. تنها باید یکی از این دوربین ها در یک زمان در دادگاه وجود داشته باشد، به جز اینکه، در صورت صلاحدید قاضی، فردی که با دوربین کار می کند می تواند دوربین دیگری هم داشته باشد.
- ۲-۱- **شرایط صوت:** باید از سیستم صوتی دادگاه در صورتی که از نظر فنی مناسب باشد استفاده شود و در این صورت، نباید تداخلی با استفاده دادگاه از این سیستم وجود داشته باشد.
- ۳-۱- **شرایط دوربین های ثابت:** تنها یک نفر در یک زمان باید اجازه کار با دوربین های ثابت را داشته باشد، که باید تا جای ممکن از ایجاد سر و صدا جلوگیری نماید. عکاس ثابت می تواند از سه پایه استفاده نماید، اما نمی تواند تا زمانی که دادگاه برقرار است جایش را عوض کند.
- ۴-۱- **شرایط نورپردازی:** طی اقدامات قانونی نباید هیچ نور فیلم، اتصالات فلاش، یا تغییر نور ناگهانی اجازه داده شود. هیچ تغییر یا افزایشی به تجهیزات نورپردازی نباید بدون هماهنگی با قاضی اجازه داده شود.

۱-۵- علامت های کاری: هیچ علامت یا نور صوتی یا تصویری (نور شمارشگر)

نباید بر روی هیچ یک از تجهیزات استفاده شود.

۲- شرایط ترکیب پرسنل و مسئولیت آن ها:

رسانه باید به تنهایی برای تخصیص یک نماینده رسانه به منظور هدایت هر یک از گروه های پوشش رسانه ای گسترده و برای ترتیب دادن یک برنامه پخش باز و بی طرف با هدف پخش آنچه اتفاق افتاده در خارج از دادگاه مسئول باشد. اگر در هیچ یک از این موضوعات، هیچ توافقی را نتوان صورت داد، نباید پوشش رسانه ای از نوعی که برای آن هیچ توافق ترکیبی برای پرسنل صورت نگرفته وجود داشته باشد. نه قضات و نه کارکنان دادگاه نباید برای حل مباحث مرتبط با چنین ترتیبات ادغامی فراخوانده شوند.

۳- مدیریت نمایندگان رسانه ای:

افرادی که پوشش رسانه ای گسترده را مدیریت می کنند باید خودشان را به روشی مدیریت کنند که با نزاکت و شأن دادگاه سازگار باشند. برای این کار، اقدامات زیر باید انجام شوند:

۱- تجهیزات بکار گرفته شده برای تهیه پوشش رسانه ای گسترده باید به گونه ای

جای گذاری شده که کمترین موجبات حواس پرتی را داشته باشند؛

۲- شناسایی علامت ها، حروف اعلام، لوگوها، سمبل ها و زیرنویس ها باید در

تمام تجهیزات پوشانده شوند. افرادی که با چنین تجهیزاتی کار می کنند نباید

لباسی بپوشند که چنین نشان هایی داشته باشند؛

۳- تجهیزات بکار رفته برای تهیه پوشش رسانه ای گسترده نباید زمانی که دادگاه

برقرار است کار گذاشته یا از جای خود برداشته شوند. هیچ فیلم، نوار ویدئو،

یا لنزی نباید در طول برقراری دادگاه درون دادگاه عوض شود.

ه- رویه دادگاه ها برای ارائه مجوز به رسانه ها:

رویه های زیر باید به منظور کسب اختیار برای پوشش رسانه ای توسعه یافته اتخاذ

شوند:

۱- درخواست برای پوشش رسانه ای :

همان طور که قبلاً گفته شد دادگاه ها در ابتدا برای بررسی اجازه به رسانه ها برای پوشش دادن رسانه ای جلسات دادرسی، تقاضای نمایندگان رسانه ها را بررسی می کنند. به همین خاطر یک درخواست کتبی باید توسط قاضی حداقل یک روز قبل از آغاز درخواست پوشش رسانه ای گسترده تصویب شود، مگر اینکه زمان کوتاه تر یا بیشتری مورد نیاز باشد یا توسط قاضی اجازه داده شده باشد.

۲- اعتراضات:

هر هیئت یا شاهد می تواند به قاضی اعتراضی کتبی به پوشش رسانه ای گسترده همه یا بخشی از اقدامات قانونی را ارائه نماید.

۳- اختیارات قضایی:

قاضی باید در مورد درخواست یا اعتراض در زمان قابل قبولی پیش از اقامه دعوی یا به سرعت پس از اعلام درخواست یا اعتراض در صورتی که اقامه دعوی شروع شده بود حکم صادر کند. حکم باید نگاشته شود و دلایل مبتنی بر آن به طور خلاصه بیان شوند.

نتیجه گیری:

در نهایت، کشورها می بایست توجه خاصی به مقررات گذاری در زمینه حقوق رسانه (به طور اعم) و همین طور مقررات گذاری در زمینه پوشش رسانه ای دادرسی ها (به طور اخص) داشته باشند. این موضوع آنقدر اهمیت دارد که می تواند موضوعاتی از قبیل شفافیت در دستگاه قضا، دموکراسی، جلوگیری از رانت در قضاوت و موارد بی شمار دیگری را تحت الشعاع خود قرار دهد. کشور ایالات متحده امریکا در این خصوص فعالیت های قانون گذاری خوبی داشته است و توانسته است با مقررات گذاری در این حوزه، کمک هایی فراوانی به اصحاب رسانه و قضات برای هماهنگی در پوشش رسانه ای جلسات دادرسی دادگاه ها داشته باشد. در این راستا نکاتی حائز اهمیت است که به آن ها در زیر اشاره خواهد شد:

- ۱- از مقرراتی که در این مقاله بیان شد، چند مرحله می توان برداشت کرد. یک مرحله در زمان پیش از شروع دادرسی است که رسانه ها و دستگاه قضا بایستی با یکدیگر هماهنگی داشته باشند. مرحله دوم در زمان شروع دادرسی و حین دادرسی است که هم باید رسانه ها به مقررات این مرحله توجه داشته باشند و هم دستگاه قضا و قضات باید خود را در چارچوب آن مقررات قرار دهند.
- ۲- از ضوابط این مراحل می توان به « کنترل انجام اقدامات قبل از دادگاه»، « اطمینان از رعایت انضباط و جلوگیری از اختلال» و « اطمینان از مدیریت عادلانه مورد تحت بررسی» اشاره کرد.
- ۳- در مقررات وضع شده در ایالات مختلف امریکا چند نکته به صورت کاملاً تأکیدی آمده است و توجه خاصی به آن شده است. اینکه تمامی نمایندگان رسانه ای باید، اعتبارنامه رسانه ای خود را همواره نشان دهند و تمامی نمایندگان رسانه ای باید به مقررات حاکم بر پوشش تکنولوژیکی دادگاه ها پایبند باشند.
- ۴- تمامی نمایندگان باید ادب درخور جلسه محکمه ای از خود نشان دهند.
- ۵- رسانه های خبری حق و مسئولیت چاپ و پخش حقیقت را دارند.
- ۶- تقاضا برای صحت و دقت اخبار گزارش شده باید منصفانه باشد. مردم حق دارند که مطلع باشند.
- ۷- متهم حق دارد در یک فضای عاری از تعصب بی مورد، مورد قضاوت قرار گیرد.
- ۸- در انتخاب، چاپ و انتشار اخبار باید سلیقه به کار رود. بدین معنا که هر محتوایی پخش نشود و با کار کارشناسی، پخش صورت گیرد. جزئیات ناسالم و یا احساسی و عاطفی رفتارهای مجرمانه نباید مورد سوء استفاده قرار گیرد.
- ۹- حق تصمیم گیری در خصوص اخبار بر عهده سردبیر و یا مدیر اخبار می باشد.
- ۱۰- خبرنگار و گزارشگر در اعمال قضاوت باید موارد زیر را مدنظر قرار دهد:
 - ۱-۱۰- یک متهم تا زمانی که جرم ثابت نشده، بی گناه می باشد.
 - ۲-۱۰- خوانندگان و شنوندگان، اعضای بالقوه هیئت منصفه هستند.
 - ۳-۱۰- اعتبار هیچ کس بدون دلیل نباید خدشه دار شود.

- ۱۰-۴- گزارش دادن در آستانه محاکمه ممکن است موجب پیش داوری اعضای بالقوه هیئت منصفه شود.
- ۱۰-۵- تا قبل از محاکمه باید از بررسی داستان یک جنایت احتمالی، اظهارات متهم و یا دیگر جزئیات تبعیض آمیز اجتناب شود.
- ۱۱- قوه قانون گذاری و قوه قضاییه می بایست با همکاری و هماهنگی با یکدیگر، در زمینه مسائل زیر مقررات و مواد قانونی را به تصویب برسانند تا رسانه ها و دستگاه قضا دچار سردرگمی در اجرای پوشش رسانه ای دادرسی ها نشوند:
- ۱۰-۶- انتشار اطلاعات قضایی پرونده های کیفری
- ۱۰-۷- انتشار تصاویر مظنونین و متهمین
- ۱۰-۸- شیوه های دسترسی عمومی به وقایع دادگاه
- ۱۰-۹- محدودیت های منع دسترسی عمومی به فضای دادگاه
- ۱۰-۱۰- دسترسی به نواحی خارج از شعبات دادگاه ها برای اصحاب رسانه
- ۱۰-۱۱- محدودیت های تجهیزات و کارکنان برای پوشش دسترسی عمومی
- ۱۰-۱۲- اعتراض به دستور قاضی مبنی بر رد درخواست رسانه
- ۱۰-۱۳- تعلیق امتیازات رسانه ای
- ۱۰-۱۴- مکان تجهیزات و پرسنل نانی و مطالعات فرهنگی
- ۱۰-۱۵- وضعیت اخذ اعتبارنامه رسانه ای
- ۱۰-۱۶- رویه درخواست تجدیدنظر در مورد پوشش رسانه ای
- ۱۰-۱۷- نحوه هماهنگی و همکاری مدیر دادگاه با اصحاب رسانه
- ۱۰-۱۸- نحوه پوشش وسیع رسانه ای دادرسی ها

فهرست منابع:

- 1- Alaska Rules of Administrationm , 2013- 2014, Adopted by SCO 978 effective January 15, 1990; amended by SCO 1058 effective July 15, 1991; and by SCO 1367 effective September 2, 1999)
- 2- ALASKA DIRECTOR ADMINISTRATIVE BULLETIN NO. 45 , 2013-2014
- 3- B. Coffey , Melissa , ADMINISTRATIVE INCONVENIENCE AND THE MEDIA’S RIGHT TO COPY JUDICIAL RECORDS , http://www.bc.edu/dam/files/schools/law/lawreviews/journals/bclawr/44_4/13_TXT.htm.
- 4- Belvin Perry, Jr , ADMINISTRATIVE ORDER IN THE CIRCUIT COURT OF THE NINTH NO. 07-96-19-01 JUDICIAL CIRCUIT,Orlando, Florida, 21 of August, 2008. , <http://www.ninthcircuit.org>.
- 5- Florida Rule of Judicial Administration 2.450 , <http://www.ninthcircuit.org/programs-services/media-relations/rule2450.shtml>.
- 6- <http://www.rcfp.org/browse-media-law-resources/digital-journalists-legal-guide/cameras-courtrooms>.
- 7- Mullarkey , Mary J. and Marroney, Gerald , State Court Administrator , Colorado Judicial Branch , 2May 2002 (updated July 8, 2010).
- 8- RULES OF THE SUPERIOR COURT OF THE STATE OF NEW HAMPSHIRE APPLICABLE IN CRIMINAL CASES FILED IN SUPERIOR COURT , 1 October 2013.
- 9- T. Martínez , Michael, Cameras in the Courts: A Case For